

[Kjøruff-Schmidt.]

tisk frem til 1976-77. På alle væsentlige punkter, som vi nu kender dem, er det socialdemokratisk udgiftspolitik, man er blevet enige om, en fortsættelse af de forløbne års slaraffenlandspolitik, som vi kender alt for godt. Men jeg kan garantere vælgerne for, at denne nye alliance imellem venstre og socialdemokratiet vil få modspil fra fremskridtspartiet, der jo nu har et særligt ansvar over for vælgerne som det største og måske det eneste reelle oppositionsparti her i folketinget. Vi vil gøre alt, hvad der står i vores magt, for at komme til at påvirke og forbedre den økonomiske politik, der skal føres i de kommende år.

Når vi ser på de forslag, der er fremsat af regeringen, venstre og de øvrige forligspartier, så er der ikke ét eneste af dem, der tager fat på det, der er det centrale problem for dansk erhvervsliv i disse år, nemlig det omkostningsniveau, der svækker eksport erhvervene, og som også svækker de dele af hjemmemarkedserhvervene, som udsættes for importkonkurrence.

Momsnedsættelsen styrker ikke eksport erhvervene. De beskæftigelsesfremmende foranstaltninger til reparations-, isolerings- og lignende arbejder kan nok hjælpe på beskæftigelsen en kort tid, en lille smule i nogle måneder, for det er klart, at beskæftigelsesfremmende foranstaltninger kan betyde en vis reduktion på måske 20.000-30.000 i arbejdsløshedstallene i en del af vinterperioden, men hvad hjælper det over for en arbejdsløshed på over 100.000, som måske under sæsonmæssige indflydelser og under de vanskeligheder, Danmark i øvrigt står i, vil kunne stige til måske det dobbelte niveau i løbet af vintermånederne? Hvad hjælper det så, at man lægger lidt camouflage ud over problemerne, men går fuldstændig uden om det virkelige, det centrale, problem?

Det centrale problem er jo ikke, som man skulle tro, når man læser lovforslagene, at der ikke er foretaget tilstrækkelige investeringer i erhvervslivets produktionsapparat, bygninger, maskiner osv. De forslag, der skal fremme investeringslysten, er blændværksforslag. Vi har fabrikerne, vi har hele produktionsapparatet, men vi ved, at 20-25 pct. af produktionskapaciteten ikke udnyttes. Det, der naturligvis skal til, er en meget

stærk begrænsning i væksten af de offentlige udgifter.

Fremskridtspartiet har nu igennem næsten 2 år kæmpet for at få venstre og socialdemokratiet og andre partier her i tinget i tale om en løsning, der kunne reducere skattetrykket og dermed genskabe et rimeligt omkostningsniveau til gavn for produktionen. Det er den eneste måde, arbejdsløsheden kan bekæmpes på, men det har endnu en gang vist sig, at det også er den eneste måde, venstre og socialdemokratiet ikke vil være med til at løse Danmarks problemer på.

Hvis der skal være noget som helst ansvarligt i den langsigtede økonomiske politik, er det ikke nok, som statsministeren gjorde det, at omtale påtænkte besparelser på 4,5 mia kr. fordelt over de kommende 3 år. Det er nødvendigt at gå i gang med meget store besparelser, og fremskridtspartiet vil i den kommende samling, om ikke før så i forbindelse med finanslovdebatten, fremkomme med besparelsesforslag af størrelsesordenen 13-14 mia kr. Fremfor at udarbejde hensigtserklæringer, der fastslår, at omkostningsniveauet bør holdes i ave, burde et flertal i folketinget interessere sig for, hvordan man bærer sig ad med at holde det i ave. Det offentliges udgifter er nu et stykke over 100 mia kr. på årsbasis, og enhver tale om begrænsning af erhvervenes omkostningsniveau er vildledende, så længe man lader besparelsesproblemerne ligge.

Som et led i den analyse, der i de kommende år vil være nødvendig, af de offentlige udgifter vil fremskridtspartiet komme med et forslag om nedsættelse af en parlamentarisk kommission i henhold til grundlovens § 51. Denne parlamentariske kommission bør få det som sit kommissorium at undersøge de samfundsøkonomiske virkninger af den offentlige sektors lønførende stilling og af de øvrige fordele, der knytter sig til beskæftigelse inden for den offentlige sektor. Men vi vil også gå i gang nu under udvalgsarbejdet med at se på de mange skønhedspletter, der er i forslagene, sådan at vi også her i de kommende dage vil give socialdemokratiet og venstre det modspil, som den politik fortjener, der nu er lagt frem.

Wamberg (FP):

Vi er nu i form af 22 lovforslag blevet